

Poznámky k fonetice

Samohlásky

Němčina rozlišuje krátké a dlouhé samohlásky.

Krátké samohlásky se vyslovují podobně jako v češtině, tj. otevřeně. Krátké jsou samohlásky před zdvojenými souhláskami (*bitten*, *kommen*) nebo skupinami různých souhlásek (*dort*, *links*, *lernen*). V některých případech v pozici před dvěma a více souhláskami délka samohlásek kolísá (*Obst* x *Osten*, *Kuchen* x *Küche*).

Dlouhé samohlásky jsou v němčině charakteristické svou zavřeností. Správné, tj. zavřené výslovnosti, je třeba věnovat pozornost zvláště u dlouhého *e* a *o* (*sehr*, *holen*), jejichž výslovnost se blíží výslovnosti českého *í*, resp. *ú*. Dlouze se vyslovují samohlásky převážně v přízvučných slabikách. Jedná se o **přízvučnou pozici před jedinou souhláskou** (*Tag*, *leben*) i o přízvučnou pozici **na konci slova** (*wo*, *du*). Dlouhé jsou také samohlásky **před tzv. němým, tj. nevy-slovaným *h*** (*wohnen*, *ihn*). Rovněž dlouze se vyslovují zdvojené samohlásky psané *aa*, *ee*, *oo* (*Haar*, *Tee*, *Boot*) a **skupina *ie*** (vyslovovaná jako dlouhé *í* - *Brief*, *viel*).

Ve fonetickém přepisu se délka označuje dvojtečkou za dlouze vyslovovanou samohláskou (*Tee* - [te:]).

Oproti češtině má němčina navíc **přehlasované samohlásky** psané *ä* (*spät*), *ö* (*schön*), *ü* (*Glück*). Psané *ä* se ve výslovnosti blíží českému *e*, vyslovuje se tedy otevřeně a nezaokrouhleně, *ö* a *ü* vyslovujeme jako *e*, resp. *í*, ale rty zaokrouhluje jako u *o*, resp. *u*.

Psané *e* se v **nepřízvučné slabice** vyslovuje slaběji než v přízvučné pozici, jedná se o tzv. **redukované** [ə] (*Hilfe* [ˈhɪlfə], *modernisieren* [moderniˈzi:rən]). V některých koncovkách se *e* nevyslovuje (*retten* [ˈrɛtn], *Mittel* [ˈmɪtl]), jedná se o tzv. slabikotvorné *n* a *l*. Pouze v nepřízvučných předponách *be-*, *ge-*, *ent-*, *emp-*, *er-* se *e* krátce vyslovuje, tj. redukce není úplná. K redukci *e* ve výslovnosti dochází také u **koncového -er**. Redukované [ə] splývá se zeslabeným koncovým *r*, takže výslovnost je mezi *e* a *a*. Fonetický přepis: např. *Mutter* [ˈmʊtɐ].

Dvojhásky

Německé dvojhásky - psané *ai*, *ei* se vyslovují jako české *ai* (*Mai*, *mein*), psané *eu* a *äu* přibližně jako české *oj* (*Deutsch*, *Fräulein*). Kromě toho má němčina také dvojhásku *au* (*Frau*, *kaufen*).

Souhlásky

Zvláštní pozornost je třeba věnovat následujícím souhláskám, resp. vztahu mezi jejich grafickou a zvukovou podobou, protože některé se vyslovují v němčině jinak než v češtině.

1. Souhlásky **b**, **d**, **g** se na konci slov a slabik stávají neznělými (*lieb*, *Bad*, *Tag*, *lieblich*, *abholen*). Kromě toho se také na začátku slov před samohláskami a neznělými souhláskami vyslovují méně zněle než v češtině (*baden*, *danke*, *gut*).
2. Němčina má dvojí výslovnost **ch**: po samohláskách *a*, *o*, *u* a dvojhlasce *au* (tzv. **Ach-Laut**) je výslovnost podobná českému *ch* (*lachen*, *noch*, *Buch*, *Bauch*); po ostatních samohláskách, po *r*, *l*, *n* a v příponě *-chen* (tzv. **Ich-Laut**) se vyslovuje měkce na předním patře (*ich*, *schlecht*, *Mädchen*). Měkce (tj. jako *Ich-Laut*) se vyslovuje také **g** v příponě *-ig* (*billig*, *ledig*).
3. Skupina **chs** se vyslovuje většinou jako **ks** (*sechs*), **ck** jako **k** (*dick*).
4. **D**, **t**, **n** se před *i*, *ie* neměkčí, kombinace *di*, *ti*, *ni* se vyslovují tedy [dy, ty, ny] (*die*, *richtig*, *nicht*).
5. Psané **h** se po samohláscce a mezi samohláskami nevyslovuje. Označuje dlouhou výslovnost předcházející samohlásky (*Mehl* - [me:l]).
6. Skupina **ng** se čte přibližně jako v češtině **n** před **k** ve slově *banka*, tj. jako zadopatrové [ŋ] (*singen* [ˈzɪŋən], *Ding* [dɪŋ]).
7. Psané **p**, **t**, **k** se v němčině v mnoha pozicích vyslovuje s příděchem, tj. aspirovaně (*Party*, *Tasche*, *kein*).
8. V němčině se **r** vyslovuje různě v závislosti na své pozici:
  - na počátku slov a slabik (*Ruhe*, *lehren*), po souhláskách (*Frieden*) a po krátké kmenové samohláscce (*warten*) jako **souhláska r**, a to jako **r** předozajyčné, nebo zadopatrové třené;
  - po dlouhé samohláscce (*Tier*, *Uhr*), v nepřízvučných předponách *er-*, *ver-*, *zer-* a v koncové nepřízvučné slabice *-er* (*Fahrer*) zeslabeně a redukovaně, téměř jako **souhláska [v]**.
9. Psané **s** vyslovujeme v závislosti na jeho pozici:
  - jako české **z** před samohláskou na začátku slova a slabiky (*sein*, *also*) a uvnitř slova mezi dvěma samohláskami (*lesen*);
  - jako **s** na konci slova a slabiky (*Eis*, *Maske*).Rovněž psané **ss** a **ß** (tzv. *ostře s*) se vyslovují jako **s** (*Kasse*, *Spaß*). Ve skupinách **sp**, **st** se na začátku slova a kmenové slabiky vyslovuje **s** jako **š** (*spät*, *Student*).
10. Skupinu **sch** čteme jako české **š** (*schon*), **tsch** jako **č** (*Tschechisch*), **tz** jako **c** (*jetzt*), psané **z** (*cet*) rovněž jako **c** (*Arzt*), **qu** jako **kv** (*bequem*).
11. Psané **v** se vyslovuje jako **f** (v německých slovech - *Vater*), psané **w** jako české **v** (*warten*).

Spodoba a ráz

Ke spodobě znělých hlásek v neznělé, tj. ke ztrátě znělosti, dochází v češtině na konci slov (*led* vyslovujeme *tef*). V němčině se ztrácí znělost na konci slova (*und* [ʊnt]), ale i na konci slabiky (*Handbuch* [hantbu:x], *abholen* [ˈapho:lən]). Na rozdíl od češtiny **neexistuje** však v němčině **spodoba neznělých souhlásek ve znělé**:

v češtině:	v němčině:
sbírat [zbi:rat]	Hausboot [hɑʊs bo:t] nikoli [hɑʊzbo:t]
přes den [přezden]	aus Berlin [aʊs bɛrˈli:n] nikoli [aʊzberˈli:n]

Důležitou roli hraje v němčině tzv. **ráz**, tj. nové hlasové nasazení. Požaduje se na začátku slov začínajících samohláskou nitř složených slov před samohláskou (*Mittagessen* [ˈmita:k|esn]).

Poznámky k fonetice

Samohlásky

Němčina rozlišuje krátké a dlouhé samohlásky.

Krátké samohlásky se vyslovují podobně jako v češtině, tj. otevřeně. Krátké jsou samohlásky před zdvojenými souhláskami (*bitten, kommen*) nebo skupinami různých souhlásek (*dort, links, lernen*). V některých případech v pozici před dvěma a více souhláskami délka samohlásek kolísá (*Obst x Osten, Kuchen x Küche*).

Dlouhé samohlásky jsou v němčině charakteristické svou zavřeností. Správně, tj. zavřené výslovnosti, je třeba věnovat pozornost zvláště u dlouhého *e* a *o* (*sehr, holen*), jejichž výslovnost se blíží výslovnosti českého *í*, resp. *ú*.

Dlouze se vyslovují samohlásky převážně v přízvukných slabikách. Jedná se o **přízvuknou pozici před jedinou souhláskou** (*Tag, leben*) i o přízvuknou pozici **na konci slova** (*wo, du*). Dlouhé jsou také samohlásky **před tzv. němým, tj. nevyslovovaným h** (*wohnen, ihn*). Rovněž dlouze se vyslovují zdvojené samohlásky psané **aa, ee, oo** (*Haar, Tee, Boot*) a **skupina ie** (vyslovovaná jako dlouhé *í* - *Brief, viel*).

Ve fonetickém přepisu se délka označuje dvojtečkou za dlouze vyslovovanou samohláskou (*Tee* - [te:]).

Oproti češtině má němčina navíc **přehlasované samohlásky** psané *ä* (*spät*), *ö* (*schön*), *ü* (*Glück*). Psané *ä* se ve výslovnosti blíží českému *e*, vyslovuje se tedy otevřeně a nezaokrouhleně, *ö* a *ü* vyslovujeme jako *e*, resp. *í*, ale rty zaokrouhluje jako u *o*, resp. *u*.

Psané *e* se v **nepřízvukné slabice** vyslovuje slaběji než v přízvukné pozici, jedná se o tzv. **redukované** [ə] (*Hilfe* ['hɪlfə], *modernisieren* [moderni'zi:ran]). V některých koncovkách se *e* nevyslovuje (*retten* ['rɛtɐn], *Mittel* ['mɪtl̩]), jedná se o tzv. slabikotvorné *n* a *l*. Pouze v nepřízvukných předponách *be-, ge-, ent-, emp-, er-* se *e* krátce vyslovuje, tj. redukce není úplná. K redukci *e* ve výslovnosti dochází také u **koncového -er**. Redukované [ə] splývá se zeslabeným koncovým *r*, takže výslovnost je mezi *e* a *a*. Fonetický přepis: např. *Mutter* ['mʊtɐ].

Dvojhásky

Německé dvojhásky - psané *ai, ei* se vyslovují jako české *ai* (*Mai, mein*), psané *eu* a *äu* přibližně jako české *oj* (*Deutsch, Fräulein*). Kromě toho má němčina také dvojhásku *au* (*Frau, kaufen*).

Souhlásky

Zvláštní pozornost je třeba věnovat následujícím souhláskám, resp. vztahu mezi jejich grafickou a zvukovou podobou, protože některé se vyslovují v němčině jinak než v češtině.

- Souhlásky **b, d, g** se na konci slov a slabik stávají neznělými (*lieb, Bad, Tag, lieblich, abholen*). Kromě toho se také na začátku slov před samohláskami a neznělými souhláskami vyslovují méně zněle než v češtině (*baden, danke, gut*).
- Němčina má dvojí výslovnost **ch**: po samohláskách *a, o, u* a dvojháskě *au* (tzv. **Ach-Laut**) je výslovnost podobná českému *ch* (*lachen, noch, Buch, Bauch*); po ostatních samohláskách, po *r, l, n* a v příponě *-chen* (tzv. **Ich-Laut**) se vyslovuje měkce na předním patře (*ich, schlecht, Mädchen*). Měkce (tj. jako *Ich-Laut*) se vyslovuje také **g** v příponě *-ig* (*billig, ledig*).
- Skupina **chs** se vyslovuje většinou jako **ks** (*sechs*), **ck** jako **k** (*dick*).
- D, t, n** se před *i, ie* neměkčí, kombinace *di, ti, ni* se vyslovují tedy [dy, ty, ny] (*die, richtig, nicht*).
- Psané **h** se po samohláskě a mezi samohláskami nevyslovuje. Označuje dlouhou výslovnost předcházející samohlásky (*Mehl* - [me:l]).
- Skupina **ng** se čte přibližně jako v češtině **n** před **k** ve slově *banka*, tj. jako zadpatrové [ŋ] (*singen* ['zɪŋən], *Ding* [dɪŋ]).
- Psané **p, t, k** se v němčině v mnoha pozicích vyslovuje s příděchem, tj. aspirovaně (*Party, Tasche, kein*).
- V němčině se **r** vyslovuje různě v závislosti na své pozici:
  - na počátku slov a slabik (*Ruhe, lehren*), po souhláskách (*Frieden*) a po krátké kmenové samohláskě (*warten*) jako **souhláská r**, a to jako *r* předojazyčné, nebo zadpatrové třené;
  - po dlouhé samohláskě (*Tier, Uhr*), v nepřízvukných předponách *er-, ver-, zer-* a v koncové nepřízvukné slabice *-er* (*Fahrer*) zeslabené a redukované, téměř jako **samohláská [ɐ]**.
- Psané **s** vyslovujeme v závislosti na jeho pozici:
  - jako české *s* před samohláskou na začátku slova a slabiky (*sein, also*) a uvnitř slova mezi dvěma samohláskami (*lesen*);
  - jako **š** na konci slova a slabiky (*Eis, Maske*).
 Rovněž psané **ss** a **ß** (tzv. *ostré s*) se vyslovují jako **s** (*Kasse, Spaß*). Ve skupinách **sp, st** se na začátku slova a kmenové slabiky vyslovuje **s** jako **š** (*spät, Student*).
- Skupinu **sch** čteme jako české **š** (*schon*), **tsch** jako **č** (*Tschechisch*), **tz** jako **c** (*jetzt*), psané **z** (*cet*) rovněž jako **c** (*Arzt*), **qu** jako **kv** (*bequem*).
- Psané **v** se vyslovuje jako **f** (v německých slovech - *Vater*), psané **w** jako české **v** (*warten*).

Spodoba a ráz

Ke spodobě znělých hlásek v neznělé, tj. ke ztrátě znělosti, dochází v češtině na konci slov (*led* vyslovujeme *let*). V němčině se ztrácí znělost na konci slova (*und* [unt]), ale i na konci slabiky (*Handbuch* [hantbu:x], *abholen* [apho:lən]). Na rozdíl od češtiny **neexistuje** však v němčině **spodoba neznělých souhlásek ve znělé**:

v němčině:
sbírat [zbi:rat]   Hausboot [hʌʊs bo:t] nikoli [hʌʊzbo:t]
přes den [pʁezden]   aus Berlin [ʌʊs ber'li:n] nikoli [ʌʊzber'li:n]

Důležitou roli hraje v němčině tzv. **ráz**, tj. nové hlasové nasazení. Požaduje se na začátku slov začínajících samohláskou nitř složených slov před samohláskou (*Mittagessen* ['mita:k'esn]).

Slovní přízvuk

Přízvuk je v německých slovech na kmeni, tj. **zpravidla na první slabice**. V některých slovech je přízvuk jinde než na první slabice, např. u slov s nepřízvuknými předponami (*Entschuldigung, bestellen*), u slov cizího původu (*Familie, Restaurant*) a v dalších slovech (*woher, warum* ...). V těchto případech je přízvuk např. ve slovnících vyznačen tečkou pod příslušnou přízvuknou slabikou. Fonetický přepis: [fa'mi:ljə].

Slovní přízvuk je v němčině silnější než v češtině a ovlivňuje výslovnost jednotlivých hlásek. Tento vliv je patrný zejména na redukci *e* a *er* (viz výše výklad o výslovnosti *e*).

V některých případech se s různým umístěním přízvuku mění význam slova (u slov s předponami dílem odlučitelnými a dílem neodlučitelnými, např. *übersetzen* - přeložit (*text*) x *übersetzen* - převézt např. *lodí na druhý břeh*).

Větná intonace

Intonace německé věty se v podstatě shoduje s českou větnou intonací. Intonace **oznamovací věty** je v obou jazycích klesající. **V otázce zjišťovací** (tj. v otázce, na kterou reagujeme *ano - ne*, např. *Lernst du Deutsch?*) obdobně jako v češtině intonace stoupá. Zvláštní pozornost je třeba věnovat **doplňovacím otázkám** (tzv. *W-Fragen* - např.: *Wer ist das?*), jež mají klesající intonaci podobně jako věty oznamovací.

Grafický znak hlásky nebo skupiny	Fonetický přepis	Příklad	
a	dlouhé krátké	a: a	baden kalt
ä	dlouhé krátké	e: e	Hähnchen Sänger
ai, ei äu, eu au	aj ɔy au		Mai, heißen Häuschen, neu Haus
ch (Ach-Laut) (Ich-Laut)	x ç		brauchen sicher
ck	k		Ecke
chs	ks		sechs
dt	t		Stadt
e	dlouhé krátké	e: e	lesen Bett
e	redukované	ə	Hilfe
-er	redukované	ɐ	jeder
g	u některých přejatých slov	ʒ	Dragee
i	dlouhé krátké	i: ɪ	dir Fisch
ie		i:	hier
ng		ŋ	Ding
o	dlouhé krátké	o: ɔ	hoch stolz
ö	dlouhé krátké	ø: œ	mögen können
qu		kv	bequem
r	redukované	ɐ	Tür
s, ss, ß s		s z	aus, vergessen, außerdem singen
sch		ʃ	schreiben
sp, st		ʃp, ʃt	Sport, stark
tsch		tʃ	tschüs
tz		tʂ	sitzen
u	dlouhé krátké	u: ʊ	Buch Gruppe
ü	dlouhé krátké	y: ʏ	spülen Stück
v		f	viel
w		v	Woche
y	dlouhé krátké	y: ʏ	Typ Ypsilon
z		tʂ	Zeit

ERSTE SCHRITTE

0/A

1. Místní jména. Ortsnamen.

ä [e:]	Gräfenberg	dt [t]	Darmstadt	ss [s]	Kassel
ie [i:]	Kiel	-er [ɐ]	Werder	st [ʃt]	Stuttgart
ö [œ]	Köln	h: ah [a:]	Ahlen	ß [s]	Meißen
ü [y]	München	-ig [iç]	Leipzig	tsch [ʧ]	Tschernitz
ai [ai]	Waidhofen	ng [ŋ]	Balingen	tz [ts]	Bautzen
ei [ai]	Heilbronn	qu [kv]	Quedlinburg	v [f]	Viersen
äu [ɔy]	Straßenhäuser	s [s]	Innsbruck	w [v]	Wels
eu [ɔy]	Neubrandenburg	s [z]	Siegen	z [ts]	Graz
ck [k]	Rostock	sch [ʃ]	Schwerin		
chs [ks]	Wechselburg	sp [ʃp]	Spandau		

- Poslouchajte. Hören Sie zu.
- Poslouchajte a opakujte. Hören Sie zu und wiederholen Sie.
- Čtete se správnou výslovností. Lesen Sie mit der richtigen Aussprache.

2. Jména osob. Personennamen.

I. Poslouchajte a opakujte. Hören Sie zu und wiederholen Sie.

a) Mužská křestní jména. Männliche Vornamen.

Alex Bernd Christian Edgar Fritz Günther Heinz Jochen Kurt Ludwig Matthias Rainer Sebastian Volker Wolfgang

b) Ženská křestní jména. Weibliche Vornamen.

Anita Bärbel Carola Eva Franziska Heidi Inge Kerstin Lisa Monika Rita Sibylle Steffi Ulrike Verena

c) Příjmení. Familiennamen.

Bock Götze Greiner Hauptenthal Jehle Krüger Lohfert Lutz Mang Müller Schröder Spät Thiele Wermke Ziemann

II. Jak se jmenujete? Poslouchajte. Wie heißen Sie? Hören Sie zu.

Günther

Bärbel

Jochen Schröder

Kerstin Ziemann

- Čtete sami nahlas. Lesen Sie selbst laut vor.
- Představte se svým spolužákům. Stellen Sie sich Ihren Mitschülern vor.

3. Pozdravy. Begrüßungen.

I. Poslouchajte a opakujte. Hören Sie zu und wiederholen Sie.

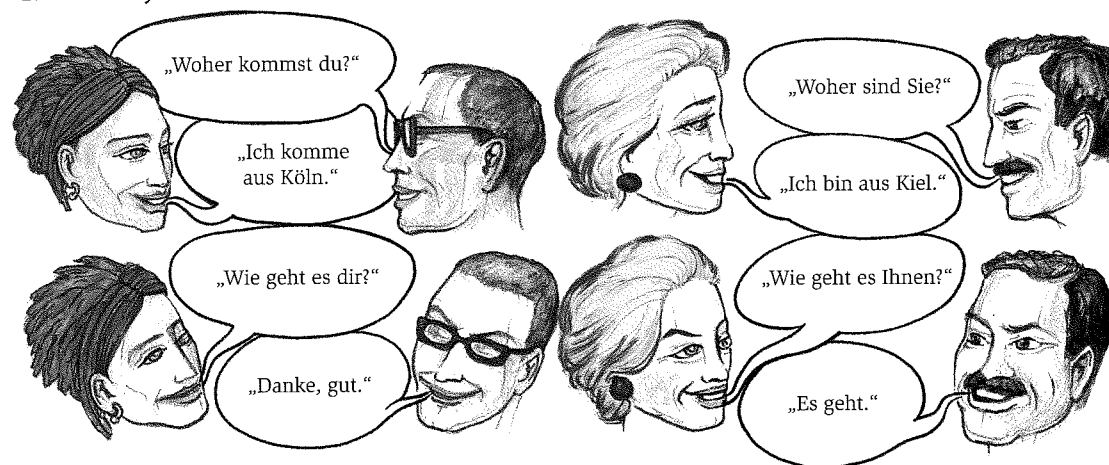

Pracujte ve dvojicích. Pozdravte se navzájem. Arbeiten Sie zu zweit. Begrüßen Sie sich gegenseitig.

II. Poslouchajte. Čtete nahlas. Hören Sie zu. Lesen Sie laut.

4. Odkud jste? Jak se vám daří? Woher sind Sie? Wie geht es Ihnen?

Poslouchajte. Čtete nahlas ve dvojicích. Hören Sie zu. Lesen Sie zu zweit laut vor.

5. Poslechněte si následující rozhovory. Hören Sie die folgenden Gespräche.

- „Hallo Bärbel!“	- „Guten Tag! Mein Name ist Schröder.“
- „Hallo Günther!“	- „Guten Tag! Ich heiße Ziemann.“
- „Wie geht es dir?“	- „Woher sind Sie, Frau Ziemann?“
- „Danke, gut. Und dir?“	- „Ich bin aus Kiel. Und Sie?“
- „Es geht. Also, viel Spaß! Tschüs!“	- „Ich komme aus Meißen.“
- „Bis bald!“	- „Auf Wiedersehen!“
	- „Auf Wiedersehen!“

- Čtete nahlas. Dbejte na správnou výslovnost. Lesen Sie laut vor. Achten Sie auf die richtige Aussprache.
- Převzmete role a přečtete text ve dvojicích ještě jednou. Paarbeit. Übernehmen Sie die Rollen und lesen Sie den Text noch einmal.

AUF DER PARTY

1/A

Claus Schmitz: „Guten Tag, mein Name ist Claus Schmitz. Und wie heißen Sie bitte?“

Hans Becker: „Ich heiße Becker, Hans Becker. Und das ist meine Frau, Monika Becker.“

Claus Schmitz: „Freut mich. Woher kommen Sie?“

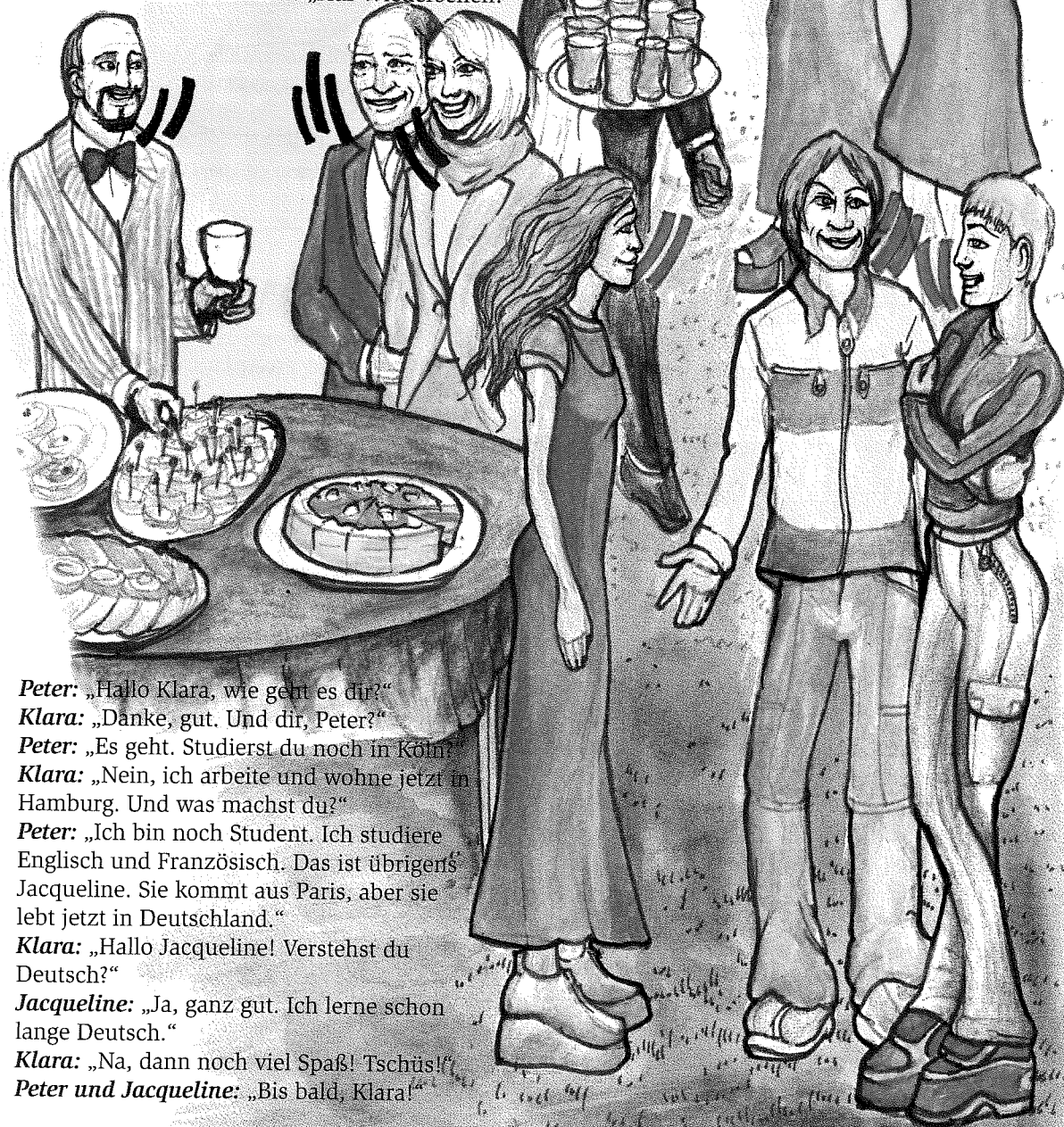
Monika Becker: „Wir kommen aus Berlin. Und woher sind Sie, Herr Schmitz?“

Claus Schmitz: „Ich bin aus Stuttgart.“

Hans Becker: „Wie finden Sie die Party?“

Claus Schmitz: „Ganz toll. Aber entschuldigen Sie, da kommt mein Freund. Auf Wiedersehen!“

Hans und Monika Becker: „Auf Wiedersehen!“

Peter: „Hallo Klara, wie geht es dir?“

Klara: „Danke, gut. Und dir, Peter?“

Peter: „Es geht. Studierst du noch in Köln?“

Klara: „Nein, ich arbeite und wohne jetzt in Hamburg. Und was machst du?“

Peter: „Ich bin noch Student. Ich studiere Englisch und Französisch. Das ist übrigens Jacqueline. Sie kommt aus Paris, aber sie lebt jetzt in Deutschland.“

Klara: „Hallo Jacqueline! Verstehst du Deutsch?“

Jacqueline: „Ja, ganz gut. Ich lerne schon lange Deutsch.“

Klara: „Na, dann noch viel Spaß! Tschüs!“

Peter und Jacqueline: „Bis bald, Klara!“

Herr Braun: „Entschuldigung, kennen Sie die Frau dort?“

Herr Weber: „Ja, sie heißt Ulrike.“

Herr Braun: „Hm. Und woher kommt Ulrike?“

Herr Weber: „Sie ist aus Ulm. Aber wer sind Sie überhaupt?“

Herr Braun: „Mein Name ist Helmut Braun. Warum?“

Herr Weber: „Die Frau ist nämlich meine Schwester!“

aber ale
arbeiten pracovat
bitten prosit
da tu, tady, tam
danken děkovat
dann potom, pak
das to
dort tam
du ty
entschuldigen omluvit
er on
es ono
finden najít, shledávat
e Frau (-, -en) žena, paní
r Freund (-[e]s, -e) přítel, kamarád
ganz celý; zcela, docela, úplně
gehen jít, chodit
gut dobrý; dobře
heißten jmenovat se
r Herr (-n, -en) pán, pan

ich já
ja ano
jetzt nyní, teď
kennen znát
kommen přijít, přijet, přicházet, přijíždět
lange dlouho
leben žít
lernen učít se
machen dělat
s Mädchen (-s, -) děvče
mein, meine, mein můj, moje, moje
r Name (-ns, -n) jméno
nämlich totiž
nein ne
noch ještě
e Party (-, -s) večírek
schon již, už
e Schwester (-, -n) sestra
sein být
sie ona; oni

Sie vy
r Spaß (-es, -e) žert
r Student (-en, -en) student
studieren studovat
r Tag (-[e]s, -e) den
toll skvělý; skvěle
überhaupt vůbec
übrigens ostatně
und a
verstehen j-n / etw. rozumět
někomu / něčemu
viel mnoho, hodně, moc
warum proč
was co
wer kdo
wie jaký; jak, jako
wir my
wo kde
woher odkud
wohnen bydlet

auf der Party na večírku
Auf Wiedersehen! Na shledanou!
Bis bald! Zatím ahoj! Na shledanou!
Danke. Děkuji.
Entschuldigen Sie! / Entschuldigung! Promiňte!
Es freut mich. / Freut mich. Těší mě.
Guten Tag! Dobrý den!
Hallo! Ahoj! (při setkání)
Ich bin / komme aus Stuttgart. Jsem ze Stuttgartu.
Ich bin noch Student. Jsem ještě student.
Ich studiere Englisch und Französisch. Studuji angličtinu a francouzštinu.
Kennen Sie die Frau dort? Znáte tu paní?

Mein Name ist / Ich heiße Claus Schmitz. Jmenuji se Claus Schmitz.
Na, dann noch viel Spaß! No, tak hezkou zábavu!
Sie lebt jetzt in Deutschland. Žije nyní v Německu.
Sie wohnt jetzt in München. Bydlí teď v Mnichově.
Tschüs! Ahoj! (při loučení)
Verstehst du Deutsch? Rozumíš německy?
Wie finden Sie die Party? Jak se vám líbí večírek?
Wie geht es dir / Ihnen? Jak se ti / vám daří?
Wie geht's (dir)? - Es geht. Jak se (ti) daří? - Ujde to.
Wie heißen Sie? Jak se jmenujete?
Woher sind / kommen Sie? Odkud jste?

Poznámka
Podstatná jména se píšou v němčině vždy s velkým písmenem. Člen je ve slovníčku uveden ve zkráceném tvaru: *der - r, die - e, das - s*. U podstatných jmen je vždy v závorce tvar 2. pádu č. j. a tvar množného čísla. Příklad: *r Tag (-[e]s, -e)* - tj.: *der Tag, 2. pád č. j. - des Tages* nebo *des Tags*, mn. č. *die Tage*. Přídavná jména a příslovce v přísudku mají stejný tvar: *dobrý, dobře - gut*. Přízvuk je označen tečkou pod přízvukovou slabikou pouze v případě, není-li na první slabice: *warum*.

Všimněte si

Wie heißen Sie? - Ich heiße Becker. / Mein Name ist Becker.
Woher kommen / sind Sie? - Ich komme / bin aus Berlin.
Wie geht es Ihnen? - Danke, gut. / Es geht.
Wo arbeiten / leben / studieren / wohnen Sie? - Ich arbeite / lebe / studiere / wohne in Prag.

Rozlišujte

Peter studiert Englisch. x Jacqueline lernt Deutsch.
Petr studuje angličtinu. (tj. na vysoké škole) Jacqueline se učí německy. (tj. na střední škole, v kurzu ...)

g! Člen

Před podstatným jménem stojí v němčině člen, a to **určitý**, **neurčitý** nebo **nulový** (podstatné jméno je bez členu).

Da ist ein Student.	-	Der Student ist aus Hamburg.
Tady je (nějaký) student.		(Ten) student je z Hamburku.
Dann kommt eine Frau.	-	Die Frau heißt Becker.
Pak přijde (nějaká) paní.		(Ta) paní se jmenuje Beckerová.
Jetzt kommt ein Mädchen.	-	Das Mädchen studiert Deutsch.
Nyní přichází (nějaká) dívka.		(Ta) dívka studuje němčinu.

Neurčitý člen **ein, eine, ein** označuje osoby (věci) neznámé, dosud nezmíněné. Do češtiny se v určitých případech překládá jako *nějaký, nějaká, nějaké*, popř. *jeden, jedna, jedno*.

Určitý člen **der, die, das** označuje osoby (věci) známé nebo již zmíněné. Do češtiny jej lze někdy přeložit jako *ten, ta, to*.

Ich heiße Peter.	-	Jmenuji se Petr.
Das Fräulein ist aus Stuttgart.	-	Ta slečna je ze Stuttgartu.
Herr Schmitz findet die Party toll.	-	Panu Schmitzovi se večer (velmi) líbí.

Bez členu neboli s nulovým členem se používají např. **vlastní jména osob** (*Peter*), **jména měst a některých zemí** (*Stuttgart, Tschechien, Deutschland*). Ve spojení s vlastním jménem se také **tituly** (*Herr, Frau*) uvádějí bez členu (*Herr Schmitz, Frau Monika Becker*).

Nahraďte člen určitý členem neurčitým. Ersetzen Sie den bestimmten Artikel durch den unbestimmten.

- a) der Tag - ... Tag b) das Mädchen - ... Mädchen c) die Party - ... Party d) der Name - ... Name
e) die Schwester - ... Schwester f) der Student - ... Student g) das Fräulein - ... Fräulein h) der Herr - ... Herr

g! Osobní zájmena v 1. pádě

	jednotné číslo	množné číslo
1. osoba	ich - já	wir - my
2. osoba	du - ty	ihr - vy
3. osoba	er - on sie - ona es - ono	sie - oni, ony, ona Sie - vy

Vyberte správnou variantu. Wählen Sie die richtige Variante aus.

- a) on - (*du / er / wir*) b) Vy - (*ich / sie / Sie*) c) já - (*ich / es / ihr*) d) my - (*sie / du / wir*) e) ty - (*du / Sie / er*) f) vy - (*sie / ihr / es*) g) ona - (*ich / du / sie*) h) oni - (*Sie / sie / wir*) i) ono - (*es / ihr / du*)

g! Časování sloves v přítomném čase

wohnen	ich wohn- e	bydlím	wir wohn- en	bydlíme
slov. kmen: wohn-	du wohn- st	bydlíš	ihr wohn- t	bydlíte
	er / sie / es wohn- t	bydlí	sie wohn- en	bydlí
			Sie wohn- en	bydlíte

Infinitiv většiny německých sloves je zakončen na **-en** (*wohnen*), méně často na **-n** (*basteln* - *ku-tit*). Po odtržení infinitivní koncovky získáme slovesný kmen (*wohn-*). Slovesné tvary se pro jednotlivé osoby tvoří spojením slovesného kmene s osobními koncovkami (*wohn + e = wohne*). Součástí slovesného tvaru jsou na rozdíl od češtiny také osobní zájmena (*ich wohne = bydlím*).

arbeiten	ich arbeite	wir arbeiten
slov. kmen: arbeit-	du arbeitest	ihr arbeitet
	er / sie / es arbeitet	sie / Sie arbeiten

Končí-li kmen na **-t, -d** (*arbeiten*) nebo na některé skupiny souhlásek s **-n, -m** (*rechnen* - *počítat*), vkládá se pro snadnější výslovnost ve 2. a 3. osobě čísla jednotného a ve 2. osobě čísla množného mezi kmen a koncovku hláska **-e**.

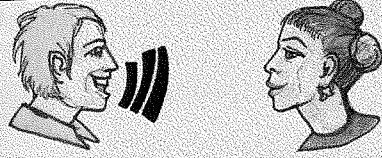
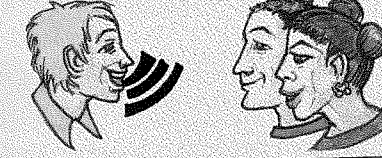
heißen	ich heiße	wir heißen
slov. kmen: heiß-	du heißt	ihr heißt
	er / sie / es heißt	sie / Sie heißen

Pokud kmen slovesa končí na sykavku (**-s, -ss, -ß, -x, -z** - např. *heißen*), připojuje se ve 2. osobě jednotného čísla pouze **-t**: *du heißt*. 2. osoba jednotného a množného čísla a 3. osoba jednotného čísla pak mají shodný tvar.

Doplňte vhodná zájmena. Ergänzen Sie die passenden Pronomen.

- a) ... wohne b) ... kommt c) ... arbeitest d) ... geht e) ... studiere f) ... kennen g) ... lebe h) ... machst

Vykání

	tykání	vykání
	Wie heißt du? Jak se jmenuješ?	Wie heißen Sie? Jak se jmenujete?
	Wie heißt ihr? Jak se jmenujete?	Wie heißen Sie? Jak se jmenujete?

Při vykání jedné či více osobám se v němčině používá 3. osoba čísla množného. Zájmeno **Sie** (vy) se píše vždy s velkým počátečním písmenem.

Rozlišujte

Jak se jmenujete?	Wie heißt ihr? (tykání více osobám)
	Wie heißen Sie? (vykání jedné či více osobám)

Změňte tykání na vykání. Formulieren Sie anders. Siezen Sie.

- a) Wo arbeitest du? b) Wie heißt du? c) Woher kommt ihr? d) Studiert ihr noch? e) Wie findest du die Party? f) Was macht ihr jetzt? g) Lernst du Deutsch? h) Wohnst du in Kassel?

g! Časování slovesa sein v přítomném čase

sein	ich bin	jsem	wir sind	jsme
	du bist	jsi	ihr seid	jste
	er / sie / es ist	je	sie sind	jsou
			Sie sind	jste

Sloveso **sein** - *být* se časuje nepravidelně.

Doplňte správný tvar slovesa sein. Ergänzen Sie sein in der richtigen Form.

- a) Ich ... aus Prag. b) Petra ... meine Schwester. c) Wo ... wir jetzt? d) Pavel ... Student. e) Ihr ... in Deutschland. f) Du ... auf der Party. g) Herr und Frau Becker ... aus Berlin. h) ... Sie Herr Schmitz?

1 Pořádek slov v oznamovací větě

Ich **lebe** schon lange in Deutschland. - In Deutschland **lebe ich** schon lange.
 Žiji už dlouho v Německu. - V Německu **žiji** už dlouho.

V oznamovací větě stojí určitý tvar slovesa vždy na druhém místě. Na prvním místě je uveden buď podmět (tzv. **přímý pořádek slov**) nebo jiný větný člen, např. příslovečné určení místa (*in Deutschland*), času (*heute*) - podmět potom následuje na místě třetího větného členu, tj. hned za slovesem (tzv. **nepřímý pořádek slov**).

Tvořte oznamovací věty s přímým pořádkem slov. Bilden Sie Aussagesätze mit der direkten Wortstellung.

a) Bauer - ich - heiße	d) Jana - arbeitet - schon
b) aus Paris - sie - kommt	e) Englisch - Französisch - ich - und - lerne
c) mein - Schmitz - ist - Name	f) er - Deutsch - versteht

2 Pořádek slov v tázací větě

Stejně jako v češtině rozlišujeme v němčině dva druhy otázek - zjišťovací a doplňovací.

Verstehst du Deutsch? - Ja, ich verstehe Deutsch. Heißen Sie Meier? - Nein, ich heiße Müller.
 Rozumíš německy? - Ano, rozumím německy. Jmenujete se Meier? - Ne, jmenuji se Müller.

Zjišťovací otázky začínají slovesem (*verstehst, heißen*), podmět následuje na druhém místě (*du, Sie*). Na tento typ otázky odpovídáme většinou *ano - ne (ja - nein)*.

Tvořte zjišťovací otázky podle vzoru. Bilden Sie Entscheidungsfragen nach dem Muster.

Vzor: *Sie - in Prag - studieren - Studieren Sie in Prag?*

- a) du - die Party - toll - finden b) Petra - in Köln - wohnen c) Eva und Claus - Englisch - lernen
 d) ihr - Deutsch - verstehen e) Sie - schon - arbeiten f) Christian - noch - in Wien - leben

Wer ist das? - Das ist Frau Weber. Woher kommt ihr? - Wir kommen aus Prag.
 Kdo je to? - To je paní Weberová. Odkud jste? - Jsme z Prahy.

Doplňovací otázky uvozují tázací zájmena (*wer*), příslovce (*woher*) atd. Sloveso (*ist, kommt*) je na druhém místě, po něm následuje podmět (*das, ihr*).

Dosud jsme se seznámili s těmito tázacími slovy: **warum** - proč; **was** - co; **wer** - kdo; **wie** - jaký, jak; **wo** - kde; **woher** - odkud.

Přeložte. Tvořte otázky doplňovací. Übersetzen Sie. Bilden Sie Ergänzungsfragen.

- a) (*Odkud*) bist du? b) (*Jak*) geht es dir? c) (*Co*) lernen sie? d) (*Kdo*) kennt Ulrike? e) (*Kde*) studiert Olaf? f) (*Proč*) wohnen Sie in Nürnberg?

Odpovězte na otázky. Beantworten Sie die Fragen.

1/B

1. Poslouchejte a opakujte. Dbejte na správnou výslovnost. Hören Sie zu und wiederholen Sie. Achten Sie auf die richtige Aussprache.

heißen ganz ich Mädchen sind übrigens Schwester Deutschland studieren
 viel Französisch kommt woher jetzt verstehen Herr arbeiten Fräulein

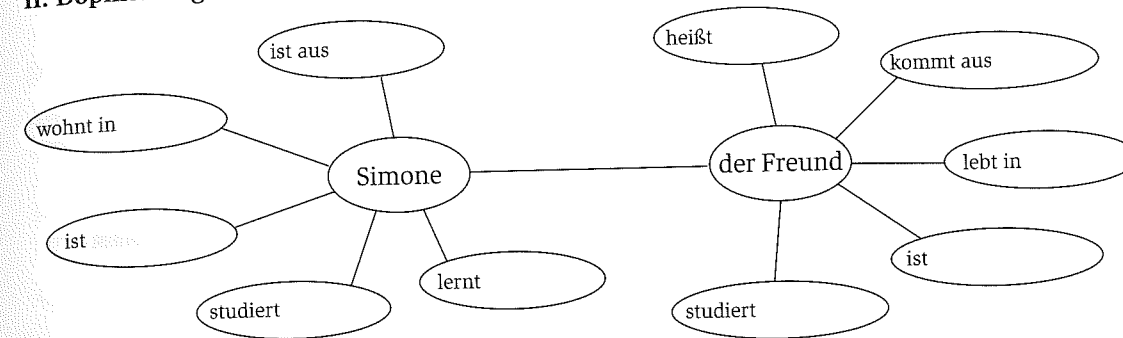
2. Poslouchejte. Hören Sie zu.

Hallo! Ich heiße Simone Gruber. Ich bin aus Ulm. Jetzt wohne ich aber in München. Ich bin Studentin. Ich studiere Englisch und lerne Tschechisch. Übrigens, das ist mein Freund Jan. Er kommt aus Prag, aber er lebt schon lange in München. Jan ist Student. Er studiert Deutsch. Deutsch findet er toll. Und Sie? Wie heißen Sie? Woher kommen Sie? Was lernen Sie? Wie finden Sie Deutsch?

I. Čtete nahlas. Dbejte na správnou výslovnost. Lesen Sie laut. Achten Sie auf die richtige Aussprache.

II. Doplňte. Ergänzen Sie.

III. Představte a) Simone, b) Jana svým spolužákům. Stellen Sie a) Simone, b) Jan Ihren Mitschülern vor.

IV. Odpovězte na otázky v textu. Beantworten Sie die Fragen im Text.

3. Rozlišujte délku samohlásek. Beachten Sie die richtige Vokallänge.

a) Poslouchejte a opakujte. Hören Sie zu und wiederholen Sie.

Tag - Mann	wie - bitten	gut - und	Französisch - Köln
geht - Englisch	wo - toll	Mädchen - Männer	

b) Poslouchejte. Podtrhněte samohlásky vyslovované dlouze. Hören Sie zu. Unterstreichen Sie die Vokale, die man lang ausspricht.

Name - danke	sind - viel	Uhr - Ulm
kennen - lebt	wohnt - dort	München - Süd

4. Procvičujte výslovnost přehlasovaných samohlásek. Üben Sie die Aussprache der Umlaute.

a) Poslouchejte. Vyslovujte pečlivě. Hören Sie zu. Sprechen Sie sorgfältig aus.

schnell - Köln sehen - Söhne vier - für Kissen - küssen

b) Poslouchejte. Doplňte. Pak čtete nahlas. Hören Sie zu. Ergänzen Sie. Lesen Sie dann laut.

e x ö: k...nnen - k...nnen ie x ü: T...r - T...r
 e x ö: sch...n - s...hr i x ü: M...nchen - m...ch

5. Procvičujte správnou výslovnost nepřízvučného e. Üben Sie die richtige Aussprache der unbetonten e-Laute.

a) Čtete nahlas následující text. Lesen Sie den folgenden Text laut.

Guten Tag! Wie heißen Sie? Ich heiße Becker. Wie finden Sie die Party? Entschuldigen Sie! Sind Sie Frau Hübel? Wo arbeiten Sie, Herr Meier? Das ist meine Schwester. Dieter und Peter studieren noch. Wir leben in Prag.

b) Pracujte ve skupinách. Označte v textu nepřízvučné e. Arbeiten Sie in Gruppen. Markieren Sie die unbetonten e-Laute.

6. Poslouchejte a zapisujte správně. Hören Sie zu. Schreiben Sie richtig.

7. Vyberte správnou variantu. Wählen Sie die richtige Variante aus.

- a) die / der Frau b) das / der Tag c) das / die Party d) der / das Freund e) die / der Name f) der / das Herr g) das / die Fräulein h) der / die Schwester i) die / das Mädchen j) das / der Spaß

8. Doplňte člen určitý, resp. neurčitý. Ergänzen Sie den bestimmten bzw. unbestimmten Artikel.

a) der Freund - ... Freund	b) ... Tag - ein Tag	c) das Mädchen - ... Mädchen
d) ... Schwester - eine Schwester	e) der Spaß - ... Spaß	f) ... Party - eine Party
g) der Name - ... Name	h) ... Frau - eine Frau	i) der Herr - ... Herr
j) ... Fräulein - ein Fräulein		

9. Nahrad'te výrazy osobními zájmeny. Ersetzen Sie die Ausdrücke durch Personalpronomen.

- a) Eva b) Hans und Monika c) Peter d) das Mädchen e) mein Freund f) Ingrid und du g) der Tag
h) Michael und Marta i) Hubert und ich j) die Party

10. Doplňte. Ergänzen Sie.

- a) ich finde - er ... b) sie dankt - wir ... c) er kommt - du ... d) sie lernen - ihr ...
e) wir leben - sie ... f) ihr heißt - du ... g) Sie arbeiten - er ...
h) wir verstehen - Sie ... i) wir machen - ich ... j) sie wohnt - es ...

11. Procvičujte časování sloves v přítomném čase. Üben Sie die Konjugation der Verben im Präsens.

12. Převeďte do množného čísla. Bilden Sie den Plural.

- a) Ich komme aus Prag. b) Sie wohnt in Berlin, aber sie arbeitet in Potsdam. c) Lernst du Deutsch?
d) Sie versteht gut Englisch. e) Ich heiße Müller. f) Was machst du jetzt? g) Er findet Prag schön.
h) Lebt sie noch in Hamburg?

13. Přeložte do češtiny. Übersetzen Sie ins Tschechische.

- a) Wo wohnen Sie? b) Ich studiere in Berlin. c) Was machen sie? d) Heißt er Weber? e) Sie kommt aus Köln. f) Verstehst du Deutsch? g) Wo arbeitet ihr? h) Wir finden die Party toll.

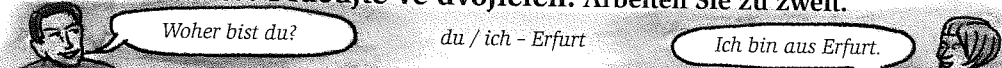
14. Změňte vykání na tykání I. jedné osobě, II. více osobám. Formulieren Sie anders. Duzen Sie I. eine Person, II. mehrere Personen.

- a) Woher kommen Sie? b) Verstehen Sie Englisch? c) Wie finden Sie Peter? d) Wo arbeiten Sie?
e) Studieren Sie noch? f) Wie heißen Sie? g) Wohnen Sie in Prag? h) Leben Sie in Berlin?

15. Přeložte. Übersetzen Sie.

děkujeme, žiješ, rozumí (on), přijdete (vy), promineme, jmenuje se (ona), pracují, studuji, děláš, znáte (Vy), jdu, najdeme

16. Woher ist wer? Pracujte ve dvojicích. Arbeiten Sie zu zweit.

- a) ihr / wir - Köln b) Sie / ich - Wien c) Petra / sie - Kiel d) Hugo / er - Passau e) das Mädchen / es - Graz f) du / ich - Bern g) Iva und Egon / sie - Mainz h) Sie / wir - Linz

17. Doplňte. Ergänzen Sie.

- a) jsi - ... b) ... - sie sind c) jsme - ... d) jsem - ... e) ... - sie ist
f) ... - ihr seid g) je (on) - ... h) jste (vy) - ... i) ... - es ist j) jste (Vy) - ...

18. Procvičujte sloveso sein. Üben Sie das Verb sein.

19. Uved'te slovesa v závorkách ve správném tvaru. Setzen Sie die in Klammern angegebenen Verben in die richtige Form.

- a) Ich (*wohnen*) jetzt in Bonn. b) Wir (*finden*) Deutsch toll. c) Wie (*gehen*) es dir? d) Klara (*verstehen*) ganz gut Deutsch. e) Woher (*sein*) ihr? f) (*Studieren*) du noch? g) Mark (*arbeiten*) in Hamburg. h) (*Kennen*) Sie meine Schwester?

20. Tvořte věty s přímým pořádkem slov. Bilden Sie Sätze mit der direkten Wortstellung.

wohnen: in Prag / wir

- a) lernen: Englisch und Deutsch / ich
b) heißen: die Frau / Eleonora
c) leben: in Deutschland / Martin und Robert
d) kennen: wir / Sabine

Wir wohnen in Prag.

- e) arbeiten: jetzt in Berlin / ich
f) finden: die Party / Frau Gruber / toll
g) kommen: der Student / aus Paris
h) verstehen: gut / Tschechisch / Klaus

21. Otázky a odpovědi. Pracujte ve dvojicích. Fragen und Antworten. Arbeiten Sie zu zweit.

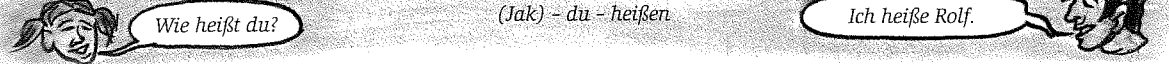
- Lernst du Französisch? Sie lernen Französisch. (du / ich - Deutsch) Nein, ich lerne Deutsch.
a) Er arbeitet in Deutschland. (Sie / wir - in Tschechien) b) Wir verstehen Englisch. (du / ich -

Tschechisch) c) Sie studiert in Ulm. (Erich / er - Köln) d) Ihr kommt aus Berlin. (Frau Neumann / sie - Rostock) e) Ich lebe in Prag. (ihr / wir - Pilsen) f) Peter ist aus Stuttgart. (Adam und Eva / sie - Kiel) g) Sie heißt Inge. (Sie / ich - Olga)

22. Tvořte otázky. Ptejte se na tučně vyištěný větný člen. Bilden Sie Fragen. Fragen Sie nach dem fett gedruckten Satzglied.

- a) Pavel kommt aus Stuttgart. b) Sie heißt Ulrike. c) Da kommt Mark. d) Sie verstehen gut Deutsch. e) Das ist Frau Müller. f) Er findet die Party toll. g) Er findet die Party toll. h) Wir leben in Deutschland. i) Hans Becker ist aus Berlin. j) Er studiert in Paris.

23. Anna je zvědavá. Odpovězte na její otázky. Anna ist neugierig. Beantworten Sie ihre Fragen.

- a) (Co) - du - überhaupt - machen b) (Odkud) - Sie - sein c) (Kdo) - noch - kommen d) (Kde) - Katja - leben e) (Proč) - du - Deutsch - lernen f) (Jak) - es - Ihnen - gehen g) (Kde) - Sabine und Thomas - wohnen h) (Kdo) - das - sein

24. Která odpověď se hodí? Welche Antwort passt?

- a) Wie heißen Sie? b) Woher bist du? c) Wo wohnt ihr? d) Studierst du noch? e) Woher kommt das Mädchen? f) Wie finden Sie die Party? g) Wie geht's? h) Verstehst du Deutsch? i) Seid ihr aus Ulm? j) Entschuldigung, wie heißt die Frau?

1. In Bonn. 2. Ganz toll. 3. Danke, gut. 4. Ich komme aus Prag. 5. Nein, wir sind aus Berlin.
6. Sie heißt Monika Becker. 7. Mein Name ist Marco. 8. Ja, ich verstehe ganz gut Deutsch.
9. Es kommt aus Hannover. 10. Nein, ich arbeite schon.

25. Poslechněte si text „Auf der Party“. Hören Sie den Text „Auf der Party“.

I. Která z následujících měst se vyskytují v textu? Označte. Welche der folgenden Städte kommen im Text vor? Markieren Sie.

- Berlin Kiel Stuttgart Köln Nürnberg Hamburg
Wien Paris München Frankfurt Ulm

II. Určete správné pořadí pozdravů podle textu. Bestimmen Sie die richtige Reihenfolge der Begrüßungen nach dem Text.

- Guten Tag! Hallo! Bis bald! Auf Wiedersehen! Tschüs!

III. Které pozdravy se používají při a) setkání, b) loučení? Wie begrüßt man sich beim a) Treffen, b) Abschied?

26. Poslechněte si první rozhovor úvodního textu. Hören Sie das erste Gespräch.

I. Opravte jména osob, pokud je to nutné. Korrigieren Sie die Personennamen, wenn nötig.

- Claun Shmitz Haus Becher Munika Necker

II. Poslechněte si rozhovor ještě jednou. Doplňte výrazy do textu. Hören Sie das Gespräch noch einmal. Ergänzen Sie die Ausdrücke im Text.

- finden aus Wiedersehen mein Name Freut mich heiße bin entschuldigen

- A - „Guten Tag, ... ist Claus Schmitz. Und wie heißen Sie bitte?“
- „... Woher kommen Sie?“
- „Ich ... aus Stuttgart.“
- „Ganz toll. Aber ... Sie, da kommt mein Freund. Auf Wiedersehen!“
B+C B - „Ich ... Becker, Hans Becker. Und das ist meine Frau, Monika Becker.“
C - „Wir kommen ... Berlin. Und woher sind Sie, Herr Schmitz?“
B - „Wie ... Sie die Party?“
B+C - „Auf ...!“

III. Pracujte ve trojicích. Arbeiten Sie zu dritt.

Převzmete role Clause Schmitze, Hanse a Moniky Beckerových. Übernehmen Sie die Rollen.

27. Pracujte s druhým rozhovorem. Arbeiten Sie mit dem zweiten Gespräch.

I. Poslechněte si text z kazety. Přiřaďte výpovědi jednotlivým osobám. Hören Sie zu. Ordnen Sie die Aussagen den einzelnen Personen zu.

Peter	Klara	Jacqueline
-------	-------	------------

a) Ich lerne schon lange Deutsch.   b) Wie geht es dir?
 c) Ich arbeite und wohne jetzt in Hamburg.
 d) Danke, gut.   e) Ich studiere Englisch und Französisch.   f) Bis bald!
 g) Verstehst du Deutsch?   h) Tschüs!   i) Sie kommt aus Paris.

II. Přečtete si rozhovor v knize. Vyberte správnou variantu. Lesen Sie das Gespräch. Wählen Sie die richtige Variante aus.

- a) Klara geht es I. gut. II. ganz gut. III. toll.
 b) Klara arbeitet jetzt in I. Köln. II. Hamburg. III. Paris.
 c) Peter studiert I. Englisch und Deutsch. II. Englisch und Französisch. III. Deutsch und Französisch.
 d) Jacqueline I. kommt aus München und lebt in Paris. II. kommt aus Paris und wohnt in Hamburg. III. kommt aus Paris und lebt in Deutschland.
 e) Jacqueline versteht I. gut Deutsch. II. ganz gut Deutsch. III. ganz gut Französisch.

III. Představte svým spolužákům a) Petra, b) Jacqueline. Stellen Sie Ihren Mitschülern a) Peter, b) Jacqueline vor.

28. Poslechněte si třetí rozhovor. Uveďte útržky textu ve správném pořadí. Hören Sie das dritte Gespräch. Setzen Sie die Textschnitzel in die richtige Reihenfolge.

1. - „Sie ist aus Ulm. Aber wer sind Sie überhaupt?“   2. - „Entschuldigung, kennen Sie die Frau dort?“   3. - „Die Frau ist nämlich meine Schwester!“
 4. - „Ja, sie heißt Ulrike.“   5. - „Hm. Und woher kommt Ulrike?“   6. - „Mein Name ist Helmut Braun. Warum?“

Přečtete text ve dvojicích. Lesen Sie den Text zu zweit.

29. Reagujte. Reagieren Sie.

A: „Hallo!“
 - „Mein Name ist Martin.“
 - „Verstehst du gut Deutsch?“
 - „Ich bin aus Regensburg. Und du?“
 - „Ich bin noch Student. Arbeitest du schon?“
 - „Ich wohne in München. Und du?“
 - „Wie findest du das Konzert?“
 - „Also, viel Spaß noch!“

B: - ?
 - ?
 - ?
 - ?
 - ?
 - ?
 - ?
 - ?

30. První kontakty. Pracujte ve dvojicích. Erste Kontakte. Arbeiten Sie zu zweit.

I. Ptejte se svého spolužáka. Představte ho ostatním. Fragen Sie Ihren Mitschüler. Stellen Sie ihn im Kurs vor.

Wie heißt du?   Woher kommst du?   Wo wohnst du?   Wie geht es dir?

II. Převezměte role. Tvořte rozhovory. Übernehmen Sie die Rollen. Bilden Sie Gespräche.

1. A + B si tykají. A + B duzen sich.
 A: Jürgen, aus Bonn, wohnt in Köln, arbeitet schon. B: Petra, aus Magdeburg, wohnt in Berlin, studiert Englisch.
 2. A + B si tykají. A + B duzen sich.
 A: Simone, es geht Simone gut, studiert noch, aus Regensburg, lebt in Tschechien. B: Karl, die Party findet er toll, arbeitet schon, aus Rostock, wohnt in Dresden.
 3. A + B si vykají. A + B siezen sich.
 A: Herr Knauer, aus Wien, lebt in Salzburg, arbeitet. B: Frau Ziller, aus Prag, wohnt in Wien, lernt Deutsch.

1. Lyžařský kurz v Rakousku. Ein Skikurs in Österreich.

I. Poslouchejte. Vyberte správnou variantu. Hören Sie zu. Wählen Sie die richtige Variante aus.

„Hallo / Grüß dich / Guten Tag / Grüß Gott!“
 „Hallo / Grüß dich / Guten Tag / Grüß Gott!“
 „Mein Name ist / Ich heiße Grüner, Olaf Grüner.“
 „Freut mich. Mein Name ist / Ich heiße Bernert, Rita Bernert. Woher kommst du / bist du / kommen Sie / sind Sie, Olaf / Herr Grüner?“
 „Ich komme / bin aus Frankfurt. Und du / Sie?“
 „Ich komme / bin aus Graz.“
 „Wie findest du / finden Sie den Skikurs, Rita / Frau Bernert?“
 „Ganz gut / Gut / Toll. Und du / Sie?“
 „Ganz gut / Gut / Toll. Na dann noch viel Spaß, Rita / Frau Bernert! Tschüs / Bis bald / Auf Wiedersehen / Auf Wiedersehen!“
 „Tschüs / Bis bald / Auf Wiedersehen / Auf Wiedersehen!“

II. Přehrajte si rozhovor ve dvojicích. Spielen Sie das Gespräch zu zweit nach.

2. Účastníci kurzu. Kursteilnehmer.

I. Grüß dich! Grüß Gott! Auf Wiedersehen! Kteří z účastníků kurzu se takto pozdraví? Proč? Welche der Kursteilnehmer begrüßen sich so? Warum?

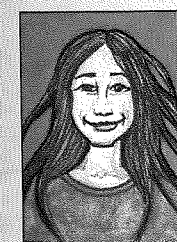

II. Pracujte ve dvojicích. Arbeiten Sie zu zweit.

Převezměte role účastníků kurzu. Obměňujte rozhovor pomocí variant ve cvičení 1. Übernehmen Sie die Rollen. Variieren Sie das Gespräch mit Hilfe der Übung 1.

3. Hledáte partnera, se kterým si můžete dopisovat? Suchen Sie einen Brieffreund?

I. Přečtete si následující dopis. Lesen Sie den folgenden Brief.

Berlin, den 15. 1. 2000
 Hallo!
 Ich heiße Susanne Weib. Ich komme aus Meibben, aber jetzt wohne ich in Berlin. Ich bin Studentin. Ich studiere Englisch und lerne Tschechisch.
 Und was machst du?
 P. S. Das ist mein Foto.
 Susanne

ß = ß
 r = r

II. Odepište Susanne. Schreiben Sie Susanne.

4. Německá abeceda. Vyslovujte pečlivě. Das deutsche Alphabet. Sprechen Sie sorgfältig aus.

A [a:], B [be:], C [tse:], D [de:], E [e:], F [ef], G [ge:], H [ha:], I [i:], J [jot], K [ka:], L [el], M [em], N [en], O [o:], P [pe:], Q [ku:], R [er], S [es], T [te:], U [u:], V [fau], W [ve:], X [iks], Y [ypsilon], Z [tset]

Všimněte si dalších odlišností hláskování v němčině. Beachten Sie weitere Unterschiede beim Buchstabieren im Deutschen.

ß = [es'tset], ä = [a:omlaut], ö = [o:omlaut], ü = [u:omlaut], ch = [tse:'ha:], tt = [dopl'te:]
 (Umlaut = přehláska; doppel- = dvojité)

5. Hláskování. Buchstabieren.

I. Poslouchejte a hláskujte. Hören Sie zu und buchstabieren Sie.

heißen Mädchen Französisch überhaupt machen bitten Herr

II. Hláskujte následující jména. Kontrolu provedte podle kazety. Buchstabieren Sie die folgenden Namen. Kontrollieren Sie mit der Kassette.

Präsentieren Sie sich Ihren Mitschülern vor. Buchstabieren Sie Ihren Vor- und Familiennamen.

6. Která slova slyšíte? Označte. Welche Wörter hören Sie? Markieren Sie.

- a) Franz x Frantz c) Bär x Behr e) Übelle x Uebelle
 b) Beumler x Bäumlər d) Heine x Hayne f) Rehm x Reem

Pracujte ve dvojicích. Připravte podobné příklady pro své spolužáky. Arbeiten Sie zu zweit. Bereiten Sie ähnliche Beispiele für Ihre Mitschüler vor.

7. Poslouchejte. Tvořte obdobné rozhovory. Hören Sie zu. Bilden Sie ähnliche Gespräche.

- a) Bühler - Becker - Gräfling d) Emmerich - Lutz - Hövermann
 b) Nesquick - Müller - Zyrill e) Meißner - Bock - Jammer
 c) Wagner - Kühn - Schubert f) Schröder - Schulz - Holzschuh

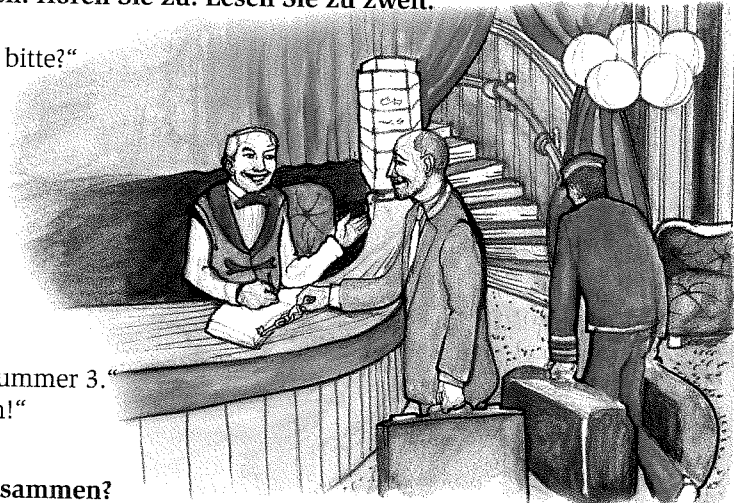

8. V hotelu. Im Hotel.

I. Poslouchejte. Čtete ve dvojicích. Hören Sie zu. Lesen Sie zu zweit.

- „Guten Tag!“
 - „Guten Tag! Was wünschen Sie bitte?“
 - „Ich möchte ein Zimmer.“
 - „Wie heißen Sie?“
 - „Vajda.“
 - „Wie bitte? Weida? W-E-I-D-A?“
 - „Nein, V-A-J-D-A.“
 - „Ach so. Woher sind Sie?“
 - „Ich komme aus Tschechien.“
 - „Wo wohnen Sie bitte?“
 - „In Prag.“
 - „Gut. Sie bekommen Zimmer Nummer 3.“
 - „Danke schön. Auf Wiedersehen!“
 - „Auf Wiedersehen!“

II. Co patří k sobě? Was passt zusammen?

- a) Was wünschen Sie? b) Ich möchte ein Zimmer. c) Wo wohnen Sie? d) Sie bekommen Zimmer Nummer 3. e) Danke schön.

1. Chtěl bych pokoj. 2. Kde bydlíte? 3. Dostanete pokoj číslo tři. 4. Co si přejete? 5. Děkuji pěkně.

9. Poslechněte si ještě jednou rozhovor „V hotelu“. Hören Sie das Gespräch „Im Hotel“ noch einmal.

I. Které z následujících výrazů se v textu nevyskytují? Označte. Welche der folgenden Ausdrücke kommen im Text nicht vor? Markieren Sie.

- wünschen buchstabieren Bis bald! Guten Tag!
 Name wohnen leben möchte

II. Co víte o panu Vajdovi? Doplňte. Was wissen Sie von Herrn Vajda? Ergänzen Sie.

	was - wünschen?	woher - kommen?	wo - wohnen?	was - bekommen?
Herr Vajda				

10. Přečtete si znovu rozhovor „V hotelu“. Lesen Sie das Gespräch „Im Hotel“ noch einmal.

I. Co říká pan Vajda? Poslouchejte. Správná tvrzení označte. Was sagt Herr Vajda? Hören Sie zu. Markieren Sie die richtigen Aussagen.

1	2	3	4	5	6	7	8

II. Přehrajte rozhovor „V hotelu“. Spielen Sie das Gespräch „Im Hotel“ nach.

III. Tvořte obdobné rozhovory. Bilden Sie ähnliche Gespräche.

- a) Meier x Maier - Österreich - Villach c) Heuer x Häuer - Italien - Brixen
 b) Züller x Zyller - Deutschland - Leipzig d) Goedert x Gödert - Frankreich - Paris

11. Guten Tag, wie heißen Sie? Pracujte se slovníkem. Arbeiten Sie mit dem Wörterbuch.

I. Poslouchejte. Doplňte. Hören Sie zu. Ergänzen Sie.

(Text: Jens Krüger, Melodie: Volkslied)

(er) Gu - ten Tag, wie - ßen Sie? Ich bin Brau, Al - Brau.
 (sie) mich sehr, Sa - bi - ne Knie. Wo ist Ih - re ?
 (er) Auf der - ty - bei Herrn Maß,
 dort sie, hat viel
 ü - gens wa - s ma - Sie,
 sa - gen Sie mir ?

2. (sie) Ich Tag für Tag, lange immer fort
 (er) Sie auch hier in Prag, Sie auch dort?
 (sie) Fragen Sie doch Ihre Frau, sie kennt genau
 meinen , Herrn Ulrich Maß,
 tschüs und viel Spaß.

II. Poslechněte si písničku ještě jednou. Čtete přitom potichu text. Hören Sie das Lied noch einmal. Lesen Sie dabei leise mit.

III. Převzmete role. Übernehmen Sie die Rollen.

Utvoríte dvě skupiny (A = er - muži, B = sie - ženy). Zpívejte společně s kazetou. Bilden Sie zwei Gruppen (A = er - Männer, B = sie - Frauen). Singen Sie mit.

